

iskali kralja in kraljico, ne da bi nju našli, so prisilili generala Petroviča, da jim je moral pokazati, kje sta skrita. Skrila sta se bila v neko malo čum nato, katera je služila za shrambo. Kralj je imel na sebi samo rudečo židano srajco. Ko so pridrli oficirji do kralja, so se začeli z njim pogajati. Polkovni lajt-nant Mišič mu je glasno razodel, da zahteva od njega armada, naj takoj odstopi od kraljestva in naj za-pusti državo. Kralj pa seveda o tem ni hotel ničesar vedeti, in je zakričal nad oficirji: „Jaz nisem kralj Milan, in se ne pustim od par oficirjev splašiti, ali me razumete?“ Sedaj je zahteval Mišič z ostrimi besedami, da mora kralj odstraniti kraljico Drago iz dežele. Nato je kralj svojo ženo objel in poljubil rekoč: „Nobena moč me ne more ločiti od moje žene.“ Nato je vstrelil nek oficir najbrž Mišič proti kralju in ga je zadel v vrat. „Vojaki, vi ste me izdali!“ je vskliknil kralj, potem se je zgrudil, zakaj več krogel iz ofi-cirskih revolverjev ga je v par sekundah zadelo. Kra-ljico je zadelo tudi več krogel, tako, da je bila tudi ona takoj mrtva. Med tem, ko so se odigrali ti grozni prizori v kraljevi palači, sta bila kraljev minister Markovič in general Pavlovič v svojem stanovanju ustreljena. Policijski minister Todorovič je bil ravno v istem času težko ranjen. Vojaki so namreč leteli, koliko jim je bilo mogoče v stanovanja ministrov, da jih tam postrelijo.

V ravno istem času so zasedli vojaki hišo v kateri so stanovale sestre kraljice Drage. Dva brata kraljice sta bila že poprej na ulici aretovana. Odvedli so nju na glavno vojaško komando. Tukaj sta se straži (vahti) zoperstavila in ta njiju je vstrelila. Poprej, ko so nju vstrelili, so njima dovolili, da smeta vzeti slovo eden od drugega. S solznimi očmi se je poslovil brat od brata, potem sta padla oba od krogel ravno iste švadroni, katero je eden izmed njiju še prejšnji dan komandiral.

Kralj in kraljica sta bila dne 11. t. m. po noči ob 11 uri brez vsacega spremstva pokopana. Rakvi (trugi), so zapeljali na navadnem težkem vozu na po-kopališče. Trupli kralja in kraljice sta bili grozno razmesarjeni. Poznali ste se komaj, toliko ran od krogelj in sabelj je bilo na njima. Udje so bili sko-raj popolnoma potrti, ker so nju takoj po umoru, besni oficirji vrgli skoz okno prvega nadstropja na dvorišče.

Na grobih kraljeve dvojice v kapelici svetega Marka stojita sedaj dva križa. Na enem stoji napis: „Aleksander Obrenovič,“ na drugem „Draga Obreno-vič“. Trupla kralja in kraljice so zdravniki preiskali in ti so zabilježili, da je bil kralj zadet od 27 krogel, med tem ko je 5 krogel predrlo kraljico.

Kralj Aleksander je bil celemu vojaštvu, katero je bilo udano njegovemu očetu Milanu, skoraj tujec. Oficirji ga nikdar niso prav hoteli. Mladi kralj je preziral vojaštvo in organizacija, katero je vpeljal njegov oče je že davno razpadla. Ko je kralj vzel Drago Mašin, vdovo nekega inženjerja za ženo, se je s tem odtujil oficirjem še bolj. Oficirji so se sramovali kraljice, katera je poprej, ko jo je ženin kralj, jako lahkomir-

seljno živel. Kraljica pa je v svojem napuhu ravna-jako slabo z oficirji, ker jim je hotela s tem njihov mržnjo povrniti. Oficirji niti z bratoma kraljice katera sta bila tudi oficirja niso hoteli občevati. K kralj ni zaupal svojim oficirjem, si je uredil lastno stražo, obstoječo iz pešcev in konjenikov. Že ko bil umorjenega kralja oče odložil srbsko krono, začel je vreti med oficirji in med kmeti, kateri vsi so leli, da bi prišla zopet na prestol obitelj Karageo-gijevičev, potomcev znanega črnega Jurija, kateri branil Srbe proti turškemu jarmu. Celo umrli Milan oče umorjenega kralja je bil proti svojemu sinu, pisal je v Genevo princu Petru Karageorgijeviču, sedajnem kralju, da ga bode tudi on podpiral, ako hoče pri-jeti na srbski kraljevski prestol. Na to je dal Aleksander povelje, da sme vsaki bivšega kralja Milana, ako ta prestopil srbsko mejo, vstreliti. Sicer pa se ne ve, ako so poročila tičoča se te stvari tudi popolnoma resnična.

(Dalje prihodnjič.)

Spodnje-štajerske novice.

Mrtvo truplo v Dravi. Dne 15. tega meseca so potegnili v Slovenje-vesi truplo neke neznane ženske iz Drave. Truplo je ležalo najbrž že več, kakor mese dni v Dravi in je bilo že skoraj popolnoma segnilo. Na glavi ni bilo nobenega mesa več, ena noga je bila popolnoma, ena do polovice obglodana. Kdo je ta ženska in kako se je ponesrečila, nihče do sedaj ne ve. Mogoče je tudi, da je bila žrtva kakega zločina.

Pišance je kradla. Dne 16. t. m. je prodala A. Ritonja iz Radislavc, sodnijski okraj Ljutomer, nekemu ptujskemu krčmarju par pišancev po jakšno nizki ceni. Krčmarju se je zdela cena premala, zato je prodajalko ovadil policiji. Ritonja je seveda tajila, da je prodala pišance, a v njeni ruti se je našla perje in blato od kokoši. Seve, da so jo takoj zaprli. Sicer pa jo je itak c. kr. sodišče v Ljutomeru razpustilo neke druge tatvine iskalo.

Treščilo je dne 20. t. m. med hudo nevihto v bizeljsko podružnico, v cerkev sv. Vida. Ker cerkev ni imela strelovoda je močno poškodovana.

Lovska sreča. Gozdni čuvaj grajščine gospod Pongratza v Dornavi Kaučič je vstrelil pred kratkim v 5 minutah osem lisic in sicer dve stari in štiri mladih. Za vse je porabil samo 4 strele. Pač redka lovška sreča!

Posilstvo. Radi posilstva se je izročil c. kr. sodniji v Ptuj Jože Kopše, hlapec od Sv. Vid. Kopše je obdolžen, da je posilil 5 let staro deklico.

Ogenj. Pred kratkim je upepelil ogenj hišo in gospodarsko poslopje Marije Topolovec v Janži vrhu. Poselstnica je obdolžena, da je sama zanetila, radi tega jo je dalo ptujsko sodišče pod ključ in se bo morala zagovarjati pred sodniki radi požiga.

V Dravi je utonil. Dne 9. t. m. je potegnil ribar Korošec v Spuhlji mrtvega človeka iz Drave. Bil je to neki Ulrich Zellweger, uradnik iz Dunaja. Zellweger je prišel v začetku tega meseca svojega matere v Kamnico pri Mariboru obiskat. Dne 8. t. m.

se je šel v Dravo kopat, a ni se več vrnil. Najbrž je pri kopanju v Dravi utonil.

Kako se je vjel tat. Trgovec Zagoršek v Dornavi je opazil, da je bil v zadnjem času večkrat okraden, vendar pa ni mogel priti tatu na sled. Radi tega si je dal predalček, v katerem je imel denar, tako napraviti, da je vsakokrat zazvonil zvonček, ako je kdo odprl omenjeni predalček. Pred nekaj dnevi je šel gospodar v klet, kar naenkrat začuje, da predalčkov zvonček zveni. Hitro beži tja, in glej, zasačil je tata, ravno ko si je ta hotel nekaj prisvojiti. Seveda ga je takoj prijel. Tat je neki kovač po imenu Trstenjak iz Dornave. Trstenjak je obstal, da je trgovcu ukradl že nad 400 kron.

Strela je udarila dne 11. t. m. v hišo pri gorici oskrbnika štajerske hranilnice, gospoda J. Rudl-na v Okiču. Hiša je do tal pogorela. Škoda znese kakih 1600 kron. Posestnik je bil zavarovan za 1000 kron.

Vsled padca je umrl. Dne 20. t. m. se je 20 let stari zidarski učenec J. Oreški v Ptuj napil. Iz Ptuja se je peljal z nekim posestnikom proti domu. Kakor nekteri trdijo, ki so celi prizor videli, vrgel ga je dotični posestnik raz voza na tla, ker mu je vsled pijanosti postalo na vozu slabo. Drugi zopet trdijo, da je Orešek pal sam raz voza. Dne 8. t. m. je umrl. Najbrž se je pri padcu raz voza smrtnonevarno poškodoval.

Pes je padel raz strehe. Pes ptujskega hišnega posestnika g. Laknerja je padel na telovo, ravno ko je šla procesija mimo te hiše, raz strehe. Pri procesiji so namreč vojaki streljali, a omenjeni pes pa se streljanja jako boji. Radi tega ga je bil posestnik zaprl na dile, da ne bi čul streljanja ter ga vrhu tega še privezal z vrvjo. Ko pa je pes šlišal streljanje po blagoslovu, je pregriznil vrv ter skočil skozi okno na streho enonadstropne hiše, iz te pa je padel na ulico med ljudi, ki so bili pri procesiji. Nesreča se se ni zgodila nobena.

V celjskem okrajnem zastopu, kateri je popolnoma v klerikalnih rokah, so prišli velikim goljufijam in poneverjenju na sled. Najbolj obdolžen je tajnik tega zastopa, po imenu K o z e m, veliki ljubljeneč manega, takozvanega slovenskega prvaka in voditelja dohtarja Serneca. Ko je bil zastop v naprednjaških rokah, se kaj tacega ni zgodilo. Sicer so si prizadevali tako zvani prvaki, to je narodnjaki, da bi očrnil naprednjaško stranko, ko so sprejeli okrajni zastop, češ, ni vse v redu pri denarju. Tedaj je dokazala sodnijska preiskava, da je bilo pri naprednjaškem zastopu vse v redu. Kaj pa bode sedaj? Bodemo videli!

Naprednjaki so zmagali. Pri volitvah v okrajni zastop v Slovenski Bistrici so zmagali naprednjaki. Bog daj, da bi se to zgodilo vendar enkrat tudi v ptujskem okraju.

V Dobju bodejo kmalu občinske volitve. Naprednjaki ne dajte se od klerikalnih zapeljivcev spraviti na led! Lepo prijazno Dobje naj bode v naprednih rokah! Farške brate pa zapodite, ako pridejo k vam teračiti za glasove. Pa kaj bi vam več o tem pisali,

saj itak veste, kam so zabredle občine, katere so v klerikalnih rokah.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 17. t. m. se je prignalo 43 konjev, 672 glav goveje živine in 331 svinj. Kupcev, posebno iz Nemškega je bilo jako mnogo in so dobro plačevali. Živine je bilo primeroma premalo. Prihodnji živinski sejem bode dne 1. julija.

Dopisi.

Iz Slivnice pri Mariboru. Ljubi „Stajerc“! Bral sem tvoj list, in se mi je tako dopadel, da prosim prav lepo tvoje upravnništvo, naj mi pošlje od sedaj naprej vsaki list. Za „Štajerca“ dam raje 2 gold. na leto, kakor pa za „Naš Dom“ 50 kr. „Naš Dom“ je list za farške kuharice, ne pa za kmete. Zavoljo tega pa ga župniki in kaplani tako priporočajo. Župniki imajo svoje kuharice radi — kaplani pa jih morajo radi imeti, ker jim je drugače joj! Mi kmetje pa bi naj te farške bedarije prebirali in na nje prisegali. Jaz že ne bom! Skrbel pa bodem tudi za to, da se bodejo drugim mojim tovarišem odprle oči. Farji naj ostanejo v farovžu, kuharc jim itak ne branimo, naj nas podučujejo v naukih svete vere, drugače pa nas naj pustijo popolnoma v miru! Z Bogom „Stajerc“. Slivničar.

Iz Rajhenburga. Na binkoštni pondeljek smo čuli zopet našega župnika iz prižnice nekaj prav zanimivega povedati. Med drugimi besedami je spregovoril tudi nekaj od birmanskih otrok. Rekel je, da se na dan, ko se bode delila sv. birma, ne sme hoditi po krčmah in tam popivati. Botri naj bi šli z birmanci naravnost domov. Za tuje ljudi je ta gospod vendarle nekaj malega dovolil. Kam pa toraj naj ženemo svoje birmance? Morda celo uro hoda ali še dalje, da jih malo pogostimo? Sicer Bog ne daj, da bi zagovarjali pijančevanje po krčmah, a vendar vse kar je prav. Mi vemo, da bodejo gospod župnik zraven, ko se bode na omenjeni dan marsikaj dobrega v farovžu pojedlo in tudi spilo. Naredilo se bode tudi večje omizje, seve za tiste, namreč za domačine, katerim se je med drugimi prepovedalo iti v krčmo. In ti gospodu vse verjamejo, da celo bojijo se jih. Ti se seveda smejo v farovžu mastiti in piti, kolikor duša poželi, za nas siromake pa je vse greh. Delati, plačevati, v farovž nositi, to nam je dovoljeno, pri tem se nam nič ne brani, nasprotno, „gospodje“ so jako prijazni z nami, ako še čutijo v naši mošnji kak groš, ali pa pri hiši kake pišance. Gospod župnik, od koder pa imate vendarle vi tako debeli trebuh? Morda od dela? Mi siromaki si ne smemo privoščiti kot botri kake kapljice v krčmi, ne smemo malo pogostiti naših birmancev v krčmi, ker nam to na domu ni mogoče, vi pa seveda smete pogostiti veliko gospodov, veliko povabljenih gostov in to ravno na dan svete birme. Čudno, jako čudno, da je vam vse dovoljeno, nam kmetom pa, kateri vas vse redimo, — nič! Gospod župnik, nastopajte le pravično, kar je vam dovoljeno, ki dobivate od davčnega urada